

Jeg paastaar, at i det Dieblsk, det er i disse Speculanter's egen Interessé at hugge Skovene hellere end at lade dem staae, saa gives derved tillige Samfundets frembringende Kræfter den bedste Anvendelse. De Fordomme, som gjælde her, ere i Virkeligheden ikke Andet end de samme Fordomme, der i lang Tid tilbage have gjældt Kornhandlere og Mellemmænd af den forskjelligste Bessaffenhed i de forskjelligste Forhold. Men jeg skal fra disse oeconomiske Hensyn gaae over til den tredie Classe af Hensyn, til de klimatiske; det er navnlig disse klimatiske Hensyn, man her drager frem. Jeg paastaar, at alt Væsentligt, hvad her gjøres gjældende, er overfladiske Theorier, det er, hvad jeg kalder Doctriner, d. v. s. Theorier, som ikke ere sande, fordi de ikke passe paa Forholdene. Man kommer med Theorier og Erfaringer, fra hvad der gjælder i andre Lande, hvor der er Bjerge, store Slettelande, Floden, kort sagt Forhold, der ere complet forskjellige fra vore; i Frankrigs Bjerge eller Norges Bjerge eller endogsaa Balkans, Grækenlands Bjerge, der seer man, hvad det fører til, og saa kommer man uden videre med disse umodne Theorier til os. Jeg er ikke specielt sagkyndig med Hensyn til de klimatiske Forhold, og jeg kunde derfor være tilbøielig til at henvise til dem, der her ere mere sagkyndige end jeg. Lader os gaae tilbage og see, hvad Schouw har sagt, eller lader os see, hvad en af de Nære, f. Ex. la Cour, har sagt i det Foredrag, han holdt ved det sidste Landmandsmøde. Han gaaer endogsaa videre og synes her at have ganske rigtige theoretiske Grunde til at gaae videre, end jeg endogsaa har antaget var rigtigt, og end man maa antage for at kunne komme til den foreslaaede Reform. Men lad os ved Overtøielisen af dette Spørgsmaal om de klimatiske Forhold see alene paa, hvad den simple, jævne, sunde Betragtning lærer os, see paa den Erfaring, vi have for Dieblskket her i Landet. Vi have Egne, hvor der ingen Skove er, store Egne, der ere blottede for Skov, og andre, der ere fuldstændige Skovegne. Under-

sig, hvilke Forskjelligheder der her ere opstaaede med Hensyn til Vind- og Regnsforholdene, tag saadanne Egne og sammenlign dem. Jeg er sikker paa, at her er Mange, der selv boe i Skovegne, og som tillige kjende store Stræninger, hvor der kun er liben eller ingen Skov. Jeg vil spørge dem, om det er rigtigt, at Kornet — det er navnlig det, jeg paastaar — i Almindelighed i disse Skovegne er mere vægtigt, at Høsten i det Hele taget er bedre end i de skovløse Egne. Skulde jeg gaae efter min egen personlige Erfaring, vilde jeg snarere komme til et modsat Resultat; jeg kjender mange Egne, hvor Høsten netop lider, hvor Kornet er mindre vægtigt, fordi de ere indsluttede af Skove. Jeg vil troe, at der kunde tænkes andre Tilfælde, hvor Skovene vilde udøve en helbigere Indflydelse; de vilde gjøre det, hvis de laae paa Vestkysten af eller endogsaa midt i Sylland; men der, hvor Skovene nu væsentlig ligge, udøve de i denne Henseende ingen gavnlig Indflydelse, det troer jeg, den simple Erfaring viser, ligesom det ogsaa frembyder sig som det Naturlige. Jeg kan neppe forstaae, hvorledes Nogen kan tvivle om Rigtigheden af den Theori, som lærer, at det, der bestemmer vore Regn- og Vindforhold, saaledes som de danske Der ligge, er Havene og ingenlunde Forholdene paa Landjorden. Jeg kunde jo ogsaa hente Erfaringer fra visse andre Lande, men jeg skal i det Hele taget ikke udvide mig mere, end jeg netop anseer for nødvendigt, om denne Sag. Jeg traf forleden et æret Medlem, som umbrede sig over, at han blandt de oeconomiske Forfattere ikke kunde finde Nogen, der ret talte om denne Sag. Der findes Meget hos de oeconomiske Forfattere om disse Spørgsmaal, navnlig hos tydske Forfattere; man vil i det Hele taget hos tydske Skribenter kunne finde Forsvar for de meest urimelige af de politiske Foranstaltninger, som Fortidens Uffogskab har udfundet. Men jeg troer, at han netop talte om engelske Forfattere, men jeg troer ikke, at nogen engelsk oeconomisk Forfatter kunde tænke sig, at man